

ת"ד 3462/06/15 - מדינת ישראל נגד שפיק יאסין

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

26 פברואר 2020

ת"ד 3462-06-15 מדינת ישראל נ' יאסין

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות עו"ד חנא ארשד

נגד

שפיק יאסין

באמצעות עו"ד חאלד פייסל

המאשימה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלות של ממש.**

2. על פי כתב האישום, ביום 1.1.15, סמוך לשעה 2:00, נהג הנאשם ברכב פרטי, מסוג "רנו", מ.ר. 16-146-10, בכביש 70, מדרום לצפון. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש, ובהגיעו סמוך לק"מ 68, מסיבה לא ברורה סטה לימין, והתנגש עם חזית רכבו בחלק אחורי של רכב פרטי, מסוג "שברולט", מ.ר. 16-14-610, שעצר בצד הדרך, והדליק אורות (להלן - רכב ב'). רכב ב' נהדף מעוצמת ההתנגשות ופגע בהולך רגל בשם וטפה ראשיד, נדחף לפניו והתנגש עם חזית רכבו בחלק הקדמי של רכב פרטי, מסוג "רנו", מ.ר. 60-577-72, שעמד גם הוא בצד הדרך (להלן - רכב ג'). רכב הנאשם הסתבסב ונעצר, כשחזיתו לכיוון דרום. הנאשם נהג ללא תעודת ביטוח תקפה. כתוצאה מהתאונה נפגעו ונזקקו לטיפול רפואי הנאשם, נהג רכב ב', נהג רכב ג', והולך הרגל נחבל חבלות של ממש (שבר "מידשאפט" של פיבולה ימין, שבר בראש פיבולה שמאל, שבר תלישה של טיביאל אמינס בשמאל עם פגיעות ברצועות, ואושפז למשך 9 ימים. 4 נוסעים נוספים נפגעו ונגרמו נזקים לכלי הרכב.

3. המאשימה עתרה לעונש שיכלול **מאסר בפועל, שלא יפחת מ-8 חודשים, פסילה למשך 3 שנים לפחות, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, וקנס מרתיע.** הוטעם שמתחם הענישה כולל מאסר בפועל, שנע בין 3 חודשים ל-12 חודשים, ופסילה שנעה מ-40 חודשים ועד 6 שנים. צוין שהפגיעה הגופנית שנגרמה היא קשה מאוד ובית המשפט הופנה לפסיקה תומכת. הוטעם שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן כראוי, אינו מפנים את חומרת מעשיו, כעולה מהתסקיר, ועל כן נקבע שאינו מתאים לביצוע צו של"צ, שאין יעילות בהמשך מעורבות השירות ולא ניתנה המלצה שיקומית. לעניין עברו התעבורתי צוין שהנאשם נוהג משנת 2010, ולחובתו 5 הרשעות קודמות, בהן נהיגה במהירות מופרזת (משנת 2018), ועוד. צוין שכנגד הנאשם עומדים ותלויים שני כתבי אישום חדשים. בתיק שמספרו 19-03-8049 הוגש נגד הנאשם כתב אישום בגין נהיגה בשכרות והוא קבוע לפני מותב זה לדיון הוכחות. צוין על קיומו של כתב אישום חדש נוסף בגין נהיגה במהירות מופרזת.

4. ב"כ הנאשם עתר, מנגד, להימנע מרכיב מאסר, ולהטיל על הנאשם פסילה, שנעה בין 3 חודשים ל-11 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, וקנס. הוטעם שהנאשם, יליד 1992, צעיר בתחילת דרכו, שהביע חרטה על הארוע. נוהג משנת 2010, צבר לחובתו 5 הרשעות בלבד, והתאונה היא בגדר מעידה חד פעמית ורשלנות רגעית. צוין שהתאונה היא מינואר 2015, וטרם התאונה הנאשם לא היה מעורב בתאונה נוספת ולא נפסל מעולם. צוין שהתאונה ארעה בשעה 2:00 לפנות בוקר, במקום חשוך, כשהרכב שחנה בצד הדרך לא הציב אות אזהרה ולא הדליק אורות מהבהבים, ועל כן קיימת לנהג רכב זה אחריות לתאונה. צוין שהוגש כתב אישום נגד נהג רכב ג', במסגרת ת"ד 3460-06-15, ויוחסו לו עבירות של נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות הגורמת נזק, וסטייה מנתיב (סומן נ/1). נטען ששירות המבחן גיבש עמדה שגויה שהתבססה על אבחון חלקי בלבד, התסקיר אינו מחייב והוא בגדר המלצה בלבד. נטען שהנאשם עשה כל שנדרש ממנו, ויזם שיחות לשירות המבחן לצורך שיתוף פעולה. שירות המבחן ציין שהאבחון נקטע, ועל כן לא היה מקום להגיש המלצתו לבית המשפט. לעניין נסיבות ביצוע העבירה, צוין שהנפגע העיד בבית המשפט וניתן לראות שהחלים. החבלה לא הותירה אותו מרותק למיטה, ולא נגרמה לו פגיעה בלתי הפיכה. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת. לעניין הפיצוי צוין שמתנהל תיק אזרחי, שבעקבותיו הנפגע יקבל פיצויים.

תסקיר המבחן

5. בתיק הוגשו שלושה תסקירים, בימים 21.10.18, 28.5.19, ו- 26.9.19. צוין שהנאשם, רווק, בן 27, מנהל עסק של מספרה, התקשה לשאת פעולה עם שירות המבחן. התייצב באיחור לפגישות שתואמו לו ולא הופיעו לבדיקות שתן שנקבעו לו, לבדיקת התאמתו לביצוע עבודות של"צ, מלבד לבדיקה אחת, שנמצאה נקיה. שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה ליטול אחריות על התנהלותו, נוטה להשליכה על גורמים חיצוניים ועל גורמי הטיפול, ומתקשה להכיר בחומרת מעשיו. צוין שביצוע עבודות של"צ דורש התארגנות עצמית ועמידה בלוחות זמנים, ונראה שהנאשם אינו עומד בדרישות אלו. על רקע קיומו של פער בין הצהרותיו לשיתוף פעולה עם תכנית השל"צ לבין התנהגותו הלכה למעשה, התחזק הרושם של שירות המבחן שאינו מתאים לבצע עבודות של"צ ועל כן, להערכת שירות המבחן, לא קיימת יעילות בהמשך מעורבות השירות, ושירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית. יצוין שבתסקיר הראשון המליץ שירות המבחן, לצד המנעותו מהמלצה שיקומית, לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת מאסר בין כותלי הכלא.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

6. צירופן של העבירות המיוחסות לנאשם, **נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלות של ממש**, מעמידה את המקרה ברף חומרה גבוה. בנהיגה מסוג זה יש משום פגיעה בביטחון הציבור ובשלומם כשבנסיבות התאונה נפגעו הנאשם, נהג רכב ב', נהג רכב ג' והולך הרגל נחבל חבלות של ממש, ואושפז לתקופה של 9 ימים.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופציעות חמורות, עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט

כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מדיניות הענישה

7. בעפ"ת 21227-07-16 משה נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים, נהיגת רכב בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב, גרימת חבלה של ממש, נהיגה במהירות בלתי סבירה, ונהיגה במהירות מופרזת. בעת התאונה היה המערער, נהג חדש, בן 17, ולנהגת הקטנוע נגרמו חבלות קשות. בית המשפט המחוזי אימץ את גזר הדין של בית משפט קמא - 6 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, פסילה לתקופה של 36 חודשים, פסילה מותנית ל - 6 חודשים, למשך 3 שנים, קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות. בית משפט קמא ציין שמתחם הענישה בתאונת דרכים שגרמה לחבלות של ממש נע בין 3 חודשי מאסר, ל-9 חודשים, פסילת רישיון, הנעה בין 3 חודשים לשנתיים, ואף למעלה מכך, וקביעת העונש ההולם בתוך המתחם תיעשה בהתחשב במידת הרשלנות ובחומרת החבלות שנגרמו לנפגע. בקשת רשות ערעור נדחתה.

8. ת"ד 6469-06-15 מדינת ישראל נ' אבו דיאב (8.5.18) - בעבירות של חבלה של ממש תוך נסיעה על המדרכה, במהירות בלתי סבירה וללא תעודת ביטוח תקפה. הנאשם נהג באופנוע, עלה על מדרכה ופגע בהולך רגל. להולך הרגל נגרמה חבלה של ממש, שברים ב- 5 צלעות, קרע בדרגה 1 בטחול, דימומים באונה הקדמית מימין ומשמאל ועוד. הנאשם בן 23, לחובתו 4 הרשעות קודמות. בית המשפט ציין שמדובר ברשלנות גבוהה, ובחבלות חמורות, ועל הנאשם נגזרו מאסר בפועל ל - 45 יום, שירוצה בעבודות שירות, פסילה לתקופה של 10 חודשים, מאסר מותנה 3 חודשים, למשך 3 שנים ופיצויים לנפגע בסך 4,000 ₪.

9. בעפת (מרכז) 30028-12-15 גד ברכה נ' מדינת ישראל (30.1.17) - המערער, נהג משאית, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות וגרימת תאונה בה נחבל אדם חבלה של ממש. המערער לא שמר מרחק ופגע במשאית שלפניו, וכתוצאה מכך נקטעה רגלו של הנוסע שישב לצדו ונגרמו לו חבלות נוספות. בית המשפט המחוזי המיר את 5 חודשי המאסר בעבודות שירות, בצו של"צ בהיקף של 400 שעות ובצו מבחן לחצי שנה, ואת הפסילה שנקבעה למשך 4 שנים קיצר לתקופה של 11 חודשים והותיר את המאסר המותנה למשך 10 חודשים. צוין שמדובר ברשלנות ברף נמוך, בשילוב חלוף הזמן ונסיבותיו האישיות החריגות של המערער ועל רקע המלצתו החד משמעית של שירות המבחן בדבר תפקודו והשפעת התאונה ותוצאותיה כמו גם הענישה שהושתה עליו ועל משפחתו.

10. ברעפ 11917/05 סיון צפירי נ' מדינת ישראל - הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש. רכב המבקש סטה ברשלנות לנתיב הנגדי, התנגש ברכב המעורב, וכתוצאה מכך נחבלו המבקש, שתי נוסעות ברכבו, ולבתו נגרמו חבלות של ממש. נהגת הרכב המעורב אף היא נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לפינוי במסוק מזירת התאונה. המעורבים בתאונה החלימו באופן מלא ועברו של המבקש נקי. בית משפט קמא גזר על המבקש פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪. הערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

11. בעפ"ת (ב"ש) 11367-10-13 ברינה נ' מדינת ישראל (מיום 28.11.13), נדחה ערעורה של נאשמת שהורשעה בנהיגה רשלנית וגרימת תאונת דרכים. הנאשמת לא האטה לפני מעבר החציה ופגעה בהולכת רגל כבת 70 על מעבר החציה וגרמה לה חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה התרסקה הברך של הנפגעת באופן שחייב ניתוח,

אשפוז ושיקום ארוך, שאילץ את הנפגעת להתנהל מספר חודשים בכסא גלגלים ולאחר מכן על קב"ים. לקולה התחשב בית המשפט בעברה התעבורתי המקל של הנאשמת והשית עליה **10 חודשי פסילה, קנס ופסילה על תנאי**.

12. **בעפ"ת (נצ') 41397-12-13 זרחי נ' מדינת ישראל**, (מיום 16.6.14), נדון ערעורו של נאשם שסטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים והמערער. בית המשפט קבע שרשלנותו לא הייתה גבוהה אלא רגעית. צוין שהמערער נהג חדש, הביע חרטה כנה, סליחה בפני הנפגעים, עברו נקי ועלולה להיות השלכה לעונש מאסר על עתידו הצבאי. הנאשם נדון ל-**120 שעות של"צ, ששה חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התחייבות וקנס**. בית המשפט המחוזי קבל את הערעור בנוגע לתקופת הפסילה, **פסל את הנאשם ל- 11 חודשים וביטל את הפיצויים**.

13. עולה מהאמור שמתחם הענישה בעבירות עסקין, נע בין **מאסר בפועל או מאסר בפועל, בדרך של עבודות שירות או צו של"צ** (בתוספת רכיבי ענישה נוספים), בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, רף הרשלנות, תוצאות התאונה, עברו התעבורתי של הנאשם ונסיבותיו האישיות.

במקרים בהם רף הרשלנות נמוך, תוצאות התאונה אינן חמורות והעבר התעבורתי מקל, הסתפק בית המשפט בפסילה וברכיבי ענישה נוספים.

הפסילה בנסיבות מחמירות, יכול ותהא פסילה בת **36 חודשים**, ובנסיבות ביצוע עבירה שאינן חמורות ועבר תעבורתי שאינו מכביד **פסילה בת 11 חודשים** (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים).

מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה

14. 7257/12 **גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל** (18.10.12) - המבקש הורשע באי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה בבטחה ונהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל פגיעה רב-מערכתית - קוגניטיבית ופיסית - קשה ביותר, אשר בעטייה נאלצו רופאיה להרדימה ולהנשימה למשך מספר חודשים. בסופם הועברה לשיקום ממושך במחלקה סיעודית בבית-החולים, כאשר היא מרותקת למיטתה ולכיסא גלגלים, ונזקקת לעזרה צמודה בכל תפקודי היומיום. היא הוכרה בשעור נכות של 100% לצמיתות, וכנכה תפקודית בשיעור של 175%.

לאור עברו הנקי המליץ שירות המבחן על מאסר, בריצוי בדרך של עבודות שירות וסדנה טיפולית לנהגים פוגעים. בית משפט קמא השית עליו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, פסילה למשך 6 שנים ו- 6 חודשי מאסר על תנאי. ערעור ובר"ע עליו שהוגשו נדחו.

מקרה זה חמור מהמקרה שלפני, מדובר בהולכת רגל שנחבלה עת חצתה מעבר חציה, והחבלות שנגרמו לה חמורות יותר.

מהפסיקה אליה הפנתה ההגנה

15. ת"ד 4459-11-15 **מדינת ישראל נ' ח'יר** (11.7.18), הנאשמת הורשעה בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה בקלות ראש, וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה הנהג המעורב סבל משברים ברגליו, רגלו קוצרה ב-5 ס"מ, ונזקק לקביים למרחקים ארוכים. צוין בגזר הדין שיש להתחשב בעובדה שבמקום בו ארעה התאונה קיים מפגע, בצדו הימני של הכביש, שיירי בטון, שלא טופל. נסיבותיה האישיות של הנאשמת חריגות, הנאשמת איבדה את בתה בת ה-7 בתאונת דרכים, מול עיניה, ומאז היא ובעלה פועלים למיגור תופעת הקטל בדרכים. זאת ועוד, ועברה התעבורתי נקי לחלוטין. בנסיבות אלה הנאשמת נפסלה לתקופה בת 11 חודשים, 6 חודשי מאסר על תנאי, ל-3 שנים, פסילה בת 5 חודשים, למשך שנתיים, וקנס בסך 2,500 ₪.

יצוין שמקרה זה שונה מהמקרה שלפני, שכן נסיבותיה האישיות של הנאשמת חריגות, ועברה התעבורתי נקי לחלוטין.

16. לעניין נסיבות ביצוע התאונה שלפני - עסקין בצבר חמור של עבירות - **נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה, התנהגות הגורמת נזק וגרימת חבלות של ממש**. נסיבות בהן טמון סיכון רב למשתמשי הדרך, ויש בהן כדי להעיד שהמסוכנות הנשקפת מהמשך נהיגתו של הנאשם גבוהה. במקרים בהן נגרמות בתאונות דרכים חבלות ופציעות חמורות, עמדה הפסיקה על חשיבותה של ענישה הולמת לצורכי הרתעה ומניעה.

עם זאת, יש להתחשב בכך שבמסגרת ת"ד 3460-06-15, הורשע נגד נהג רכב ג', בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, התנהגות הגורמת נזק, וסטייה מנתיב, כתוצאה מהתאונה.

17. רף הרשלנות שמיוחס לנאשם בכתב האישום הוא גבוה, עבירות של נהיגה ברשלנות, וחבלה של ממש, מחייבות פסילת מינימום של 3 חודשים. זאת ועוד, כמתואר בכתב האישום, בתאונה נגרמו חבלות לנאשם, לנהג רכב ב', לנהג רכב ג', וחבלות של ממש להולך הרגל, מר וטפה ואשד, בהם שברים וקרע ברצועות הרגל.

עיון בפסיקה מעלה שיש לאבחן בין תאונות בהן נגרמו "חבלות של ממש" (שברים, תפרים וכו') לתאונות בהן נגרמו לנפגעים חבלות חמורות וקשות מאלה (כגון, שיתוק, קטיעות וכו'), המותירות נכות קשה, ומלוות את הנפגע ומשפחתו עד יומו האחרון.

מר ראשד וטפה, שנחבל חבלה של ממש בעקבות התאונה, העיד שבעקבות התאונה איבד הכרתו, קיבל מכה בראשו, סובל ממגלוביה בעיניים, אינו רואה טוב, אינו יכול לעמוד על רגליו ומסתייע בקביים. לדבריו נאלץ לסגור את העסק שלו, מאחר שאינו יכול לעבוד.

18. לעניין עברו התעבורתי, הנאשם נוהג משנת 2010, ולחובתו 5 הרשעות קודמות, בהן נהיגה במהירות מופרזת (מיום 24.4.18), 2 הרשעות בגין עצירה המפריעה לתנועה (משנים 2015 ו-2013), אי ציות לתמרור ונהיגה ללא חגורת בטיחות. מרישום המב"דים עולה שהוגש נגדו כתב אישום בתיק שמספרו 8049-03-19 בגין נהיגה בשכרות, מיום 9.3.19. התיק קבוע לשמיעת ראיות. יצוין שעברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד במיוחד. בתיק שעומד ותלוי נגדו לא הוצג לבית המשפט חומר החקירה ולא ניתן להסיק ממנו, בשלב זה, על מידת מסוכנותו של הנאשם.

19. עיון בתסקירים שהוגשו מעלה שהנאשם, בן 27, לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, שירות המבחן

התרשם שהנאשם מתקשה ליטול אחריות על התנהלותו, נוטה להשליכה על גורמים חיצוניים ועל גורמי הטיפול, ומתקשה להכיר בחומרת מעשיו. על רקע קיומו של פער בין הצהרותיו לשתף פעולה עם תכנית השל"צ לבין התנהגותו הלכה למעשה, התרשם שירות המבחן שהנאשם אינו מתאים לעבודות של"צ ועל כן, להערכת שירות המבחן, לא קיימת יעילות בהמשך מעורבות השירות, והשירות נמנע מהמלצה שיקומית. בתסקיר הראשון, כאמור, הומלץ לשקול ענישה מרתיעה ומציבת גבולות באמצעות הטלת מאסר בין כותלי הכלא.

20. לחובת הנאשם יש לזקוף את התנהלותו בתיק. כתב האישום בתיק הוגש ביום 11.6.15. בראשית הדרך ביקשה ההגנה מספר דחיות ללימוד החומר ועל מנת לבוא בדברים עם התביעה, ובית המשפט נעתר לבקשה. בתיק הוחלפו מספר סנגורים, והדבר גרר לדחיות נוספות. נגד הנאשם אף הוצא צו הבאה, לאחר שלא התייצב לדיון אליו הוזמן. ביום 25.2.18 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום והתיק נקבע לשמיעת ראיות. ביום 25.4.18 הנאשם ביקש לחזור בו מהכפירה והורשע, על בסיס הודאתו, בכתב האישום המתוקן. הנאשם, שהופנה לקבלת תסקיר מבחן לבדיקת התאמתו לשל"צ, לא שיתף פעולה כראוי עם שירות המבחן, על אף שהופנה על ידי בית המשפט 3 פעמים לשירות המבחן.

21. באיזון המתבקש, לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שלפני, לקולא ולחומרא, נוכח גילו הצעיר של הנאשם, ועברו התעבורתי שאינו מכביד, ונוכח הרשעתו של נהג רכב ג' בתאונה, שמעידה גם על אחריותו בתאונה, אני סבורה ששליחתו של הנאשם למאסר לא תהווה את נסיבות המקרה. עם זאת היעדר רכיב של מאסר יאוזן ברכיב של פסילה משמעותית.

יצוין שהנאשם לא שיתף פעולה, כנדרש, עם שירות המבחן, על אף 3 ההזדמנויות שניתנו לו, לא התייצב למפגשים, לצורך בדיקת התאמתו לעבודות שירות, לא השיב לטלפונים, ולא התייצב למרבית בדיקות השתן אליהן נקרא. זאת ועוד, התנהלות הנאשם בתיק גרמה להתמשכות ההליכים בתיק, ולניהול ההליך משך למעלה מארבע שנים.

בנסיבות אלה תושת על הנאשם פסילה בת 24 חודשים, שתרחיקו לתקופה ארוכה מהכביש ותהווה מסר הרתעתי לגבי העבירות בהן הורשע. לצד פסילתו תושת על הנאשם ענישה הצופה פני עתידה, ובכללה מאסר מותנה, פסילה מותנית והתחייבות. כן יושת על הנאשם קנס גבוה, שיהא בו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות חמורות נוספות.

22. לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 24 חודשים.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 3,000 ש"ח .

הסכום ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.20. היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

על הנאשם לפנות לדואר לשם תשלום הקנס עם הצגת תעודת זהות.

5. חתימה על ההתחייבות כספית על סך 2,500 ₪ להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, וזאת למשך שלוש שנים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך שבעה ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, א' אדר תש"פ, 26 פברואר 2020, במעמד הנוכחים